

Gaspar Hauser núm. 2

Que cadascú, si no fa comptes de tenir un fill,/ faci l'amor amb qui sigui

El poeta i novel·lista Blai Bonet va néixer a Santanyí, Mallorca, el 10 de desembre del 1926 i hi va morir el 21 de desembre del 1997. El recordem llegint-ne el poema *Gaspar Hauser núm. 2* del seu llibre *Els fets*, i escoltant com ell mateix el recitava.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=-GNsf3vYqzc>

Que cadascú, a partir dels divuit anys,
es deixi créixer els cabells durant dos anys,
es deixi créixer la barba durant cinc anys,
es deixi créixer les ungles durant set anys,
abans de dir salvatge a un home
i abans de dir salvatge a un salvatge.

Que cadascú sigui titular de la seva vida.
Que cadascú sigui aguantat just pels seus dos-cents ossos.
Que cadascú visqui sense demanar permís per a viure.
Que cadascú, si no fa comptes de tenir un fill,
faci l'amor amb qui sigui, sia per la geografia que sia,
abans de dir home a un salvatge
i abans de dir salvatge a un salvatge.

Que cadascú aboqui l'odi damunt tothom qui odia.
Que cadascú defensi just el que li és rendible.
Que cadascú sigui el seu propi emperador.
Que cadascú decideixi fins quan, quan, ha de durar la guerra.
Que cadascú decideixi fins quan ha de durar la pau,
abans de dir home a un salvatge
i abans de dir salvatge a un salvatge.

Que, quan et moris d'amor, t'hagis de casar.
Que, per a poder viure, t'hagis de fer una assegurança de vida.
Que, quan tinguis set d'aigua, et facin fer un clot.
Que, quan siguis lliure, hi hagi un bombardeig.
Que, quan a l'hivern et vegin nu, et donin un tassó d'aigua.
Que, quan demanis notícies, t'enterrin.
Que, del pa, just en coneguis el forner,
si dius home a un salvatge
i si dius salvatge a un salvatge.

Que ningú no digui «l'altre» a un altre.
Que ningú no digui «jo» al seu nom.
Que ningú no posi el seu nom sota un acte que l'obliguen a fer.

Que ningú no digui «seu» al seu amo.
Que ningú no digui «seu» al seu amor.
Que ningú no digui «teu» al seu amor.
Que ningú no digui «pare» a ningú.

Que tothom digui «mare» a la seva mare,
abans de dir salvatge a un home
i abans de dir salvatge a un salvatge.

Cap moble no té permís per a dur pols.

Cap home no està autoritzat per a deixar de ser la bellesa.

Ningú no està autoritzat per a no tenir autoritat pròpia.

Cap abric no té permís per a prescindir ni d'un sol botó.

Cap home no és tan indigne com per a aguantar-se recolzat en un altre.

Ningú no té permís per a semblar un altre.

Tothom és prou document com per a poder anar indocumentat.

Ningú no té permís per a creure que sigui veritat

el que un carnet d'identitat diu d'una persona.

Cap home no està autoritzat per a dir «llibertat» a la seva llibertat.

Ningú no té permís per a encendre un ciri quan fa sol.

Tothom està obligat a dir que la creu és un instrument de tortura

i a no dir home a un salvatge

i sobretot a no dir salvatge a un salvatge.

Foto: Ivan Rigamonti